

ALBERTE MONTES ACTOR

«Eu non fago distincións entre actores e monologuistas»

Despois de ter feito teatro, cine e televisión, onde colabourou con El Terrat, o actor iniciase co monólogo cómico en galego

C. CRESPO

VILAGARCÍA

Naceu nunha aldea da provincia de Lugo e con cinco anos foi como «emigrante involuntario» a Barcelona. Ali desenvolveu a súa carreira como actor e agora retorna a Galicia como monologuista cun espectáculo «de transgresión carnavalesca para disfrazar a realidade con retranscación». Esta noite (23 horas) presenta no pub Pilón de Cambados.

—¿Fai os monólogos en galego?

—Sí, sí, en Galicia sempre. Hai temas dos que falo, como o da propia idiosincrasia dos galegos ou das nosas tradicións, que hai que facelos en galego si ou si.

—¿E cando actúa en Cataluña?

—Alí fágoos en español.

—Non deixa de ser curioso tendo en conta que leva en Barcelona toda a súa vida...

—Pode que sí. De feito eu manéxome ben en catalán e teño feito teatro e cine nese idioma. Pero, por exemplo, á hora de improvisar síntome aínda coxo.

—¿É a improvisación, logo, un apartado importante nos seus espectáculos?

—Sí, gústame bastante. Non é que non leve nada preparado, máis ben ao contrario, pero déixome levar e trato de aproveitar calquera cousa que se saia do guión para sacarlle punta. E coido que o público agradece moi to cando se dá conta de que hai algo que non forma parte do espectáculo, que está nacendo, que se está creando nese momento.

—Vostede ven do mundo da interpretación. ¿Sabe que hai

Alberte Montes actúa esta noite no pub Pilón de Cambados

monologuistas que consideran «intrusos» aos actores que agora aproveitan o éxito do formato?

—Eu non fago distincións. Penso que calquera monologuista, dende o máis teatral ata o que sae só cun taburete, ten que ter algo de actor. A fin de contas, todos somos currantes da risa.

—¿Por onde vai o seu estilo? ¿É do tipo «El club de la comedia» ou semella máis aos dos contadores galegos?

—Estou un pouco a cabalo das dúas cousas. No meu espectácu-

lo vou soltando chistes rápidos, ao estilo dos da Paramount, pero tamén teño un fio condutor en torno ao que se vai narrando unha historia.

—Traballou en televisión con El Terrat, como foi a experiencia?

—Foron cousas moi puntuais. Algunhas colaboracións con Salvados e pouco máis. Pero si que teño unha relación fluida con eles e agardo que no futuro poida darmelos frutos. Dende logo é un medio que me interesa e estou disposto para todo.